

MANIFEST PER UN NOU SOCIALISME CATALÀ

El diumenge 28 de novembre de 2010 el vot dels catalans i catalanes va posar fi a la primera etapa de govern progressista a la Generalitat de Catalunya, d'ençà de la recuperació d'aquesta institució. Amb la victòria de la dreta en les seves diverses expressions polítiques, i singularment en la que encarna la coalició Convergència i Unió, ha acabat una experiència de govern de l'esquerra plural que havia despertat moltes esperances en aquell 2003 que ara ens sembla remot. Les eleccions locals del 22 de maig de 2011 han suposat també un abrupte final per a molts governs de progrés, incloent-hi el de Barcelona. Serà més endavant quan, dissolts els tals que esforçadament s'han teixit al seu voltant, es podrà jutjar amb l'adequada distància històrica, confegint l'anàlisi amb major rigor, quina ha estat l'aportació dels governs encapçalats pel PSC.

Ara bé, només és en aparença que aquests canvis de govern marquen un final de cicle pel socialisme català. Les causes d'aquest, molts dels elements que ens han llastat, eren presents des de temps abans, contribuint a gestar la situació en què ens trobem ara. El socialisme català, cal constatar-ho, ha estat abocat inexorablement a obrir una nova etapa. En la formulació del caràcter d'aquesta nova etapa del PSC es troba ara, en gran mesura, el desllorigador de la redefinició del marc polític que ja despunta.

El XIIè Congrés del PSC, posposat fins la tardor de 2011 per raó de la celebració de comicis locals el dia 22 de maig, no pot limitar-se únicament, en veient les corrents de fons que sacsegen la nostra societat, i que singularment han eclosionat en aquest mateix mes de maig, a una renovació de lideratges personals. Cal que aquest Congrés esdevingui l'inici d'un autèntic procés que assenti de nou les bases del nostre projecte col·lectiu, no pas abjurant del nostre bagatge, sinó assumint-ne el millor com a punt de partida per avançar i créixer. Aquest procés no podem permetre'ns — ni volem permetre'ns — impostar-lo.

Som els i les militants del PSC el qui hem d'entomar aquest enorme repte. Hem estat convocats a un procés de reflexió i debat, que volem fecund, serè i ambiciós. Que d'aquest procés en resulti una autèntica regeneració del discurs, el projecte i l'organització socialista a Catalunya, i que siguem capaços de posar les bases per construir al voltant d'aquest projecte una majoria social i política àmplia depèn, enterament, de nosaltres.

L'hora és greu, i és temps, per tots i totes nosaltres, d'ésser responsables i generosos, per deixar de banda personalismes i apriorismes, per recuperar l'orgull i la il·lusió, i per subratllar que el del PSC és avui, com ho va ser en el moment de la seva fundació, un projecte col·lectiu capaç de mobilitzar enormes energies i d'agregar múltiples sensibilitats i orígens en la persecució d'un ideal comú.

Volem un Congrés obert: Els i les militants socialistes no podem acceptar un Congrés en què es pretengui que els delegats i delegades escriguin en paper pautat. S'ha de produir un ampli i autèntic debat pel que fa a les idees i propostes, i pel que fa a l'organització del Partit, prioritzant les primeres front al

també important debat sobre les persones i equips en qui finalment haguem de delegar responsabilitats. Ens convoquem a promoure'l, propiciar-lo i assegurar-lo, per damunt, per dessoria i també més enllà de totes les inèrcies.

Volem un Partit transformador: El socialisme no pot limitar-se a gestionar de manera benintencionada l'actual estat de coses. El fracàs de l'ordre social i econòmic vigent a l'hora de generar societats justes i equilibrades és tan evident que no cal estendre's pas gaire per argumentar-ho. La crisi d'enormes dimensions que estem vivint està essent afrontada, paradoxalment, amb receptes caduques, carregades de dogmatisme, que s'han demostrat contraproductives i que només estan contribuint a aprofundir i agreujar la situació econòmica i social. No podem assumir que aquest model obsolet sigui l'únic possible. El nostre objectiu i compromís és crear les condicions per a una profunda transformació social, fer impossibles les relacions de dominació entre les persones, organitzar el combat polític per assolir una societat de persones lliures i iguals, solidàries, que cooperen entre si per al progrés i el benestar comú, i amb ple respecte a l'entorn natural. Cal obrir nous camins, i transitar-los amb la convicció i la confiança en què les persones som perfectament capaces d'organitzar-nos d'una manera més justa i millor. Aspirem a governar per transformar la realitat en un sentit radicalment democràtic, i per empoderar a les persones, fent-nos útils per a canviar allò que els condiciona i aportar solucions.

Volem un Partit reinventat: Si volem resultats diferents, no podem seguir assajant sempre les mateixes fórmules. Volem un partit valent i que parli clar. Volem un partit fort i obert alhora, viu, plural, integrador, coherent, proper, vibrant de debat i propostes, desbordant d'activitat i mobilització, i amb un fort arrelament social. Calen canvis organitzatius que tornin a equilibrar les dinàmiques internes per donar nou impuls al caràcter coral i democràtic d'aquest fabulós projecte col·lectiu que suposa organitzar i vertebrar els anhels de desenes de milers de persones en un esforç únic pel socialisme. Calen també canvis en la relació amb el conjunt de la societat, fent la nostra organització més flexible, més permeable i també, és clar, més capaç d'impregnar amb els seus valors i idees el debat general.

Volem una política amb sentit: Hem viscut uns anys en què ha crescut enormement el que s'ha anomenat la desafecció política, que no és altra cosa que el descrèdit d'una determinada configuració de la representació política dels ciutadans i ciutadanes. Un nombre creixent de persones s'ha sentit allunyada d'un joc polític percebut com a enclaustrat, absent i autoreferenciat, que no ha sabut entendre en el seu conjunt les inquietuds i aspiracions de moltes persones que, malgrat tot, es neguen a resignar-se. Alguna cosa fem malament. La política, però, entesa com la faceta de l'activitat humana en què cada persona es preocupa per la cosa pública, se'n forma una opinió, i hi intervé d'una o altra forma, ens és tan natural individualment com necessària per organitzar la convivència en societat. Volem promoure que la gent es repossessioni i es reapropii de la política. En aquest punt, per tant, reclamem que el socialisme català esdevingui un impulsor de l'aprofundiment democràtic i la regeneració del

país, una transició cap a una política amb sentit, on es combinin elements participatius i representatius per afavorir una deliberació pública de qualitat i orientada a la inclusió de tota la ciutadania.

Per això,

Volem assentar de nou les bases del projecte socialista: Amplis sectors socials ens estan recordant, al carrer i a les urnes, que cal que sorgeixi una esquerra en la qual es sentin representats. Podem i volem posar dempeus un potent i ampli moviment socialista, vertebrat al voltant de la seva expressió política, el PSC, però necessàriament acompanyat d'una esquerra social, sindical i cultural — que també està en procés de repensar-se —, treballant colze a colze per la construcció d'una democràcia social avançada. Això requereix un procés en el qual, democràticament, teixim noves aliances socials sobre les quals s'ha d'articular una majoria transformadora, una majoria que constituirà un nou subjecte polític amb les persones que ara formen part del PSC, però també amb totes aquelles que, compartint amb nosaltres valors i idees, no han participat fins ara, activament, en la nostra organització. Si hi ha un moment en què aquesta tasca és ensems urgent i necessària, és aquest. Esperem a més que això propiciï un procés paral·lel al conjunt del socialisme de l'Estat i d'Europa. Ha de començar a algun lloc, i ha de començar en algun moment. Per què no aquí? Per què no ara?

Fem una crida a totes les persones que coincideixin amb nosaltres en què cal tornar a posar els fonaments del socialisme català, ja siguin afiliades al PSC o no, a que es sumin a aquest manifest i el difonguin, a fi de propiciar en tots els àmbits possibles no només el debat sobre idees i propostes per al futur del socialisme, tasca que resulta ineludible, sinó també l'articulació d'un moviment que reclami l'obertura d'aquest procés, refundador en un sentit ampli.

Ho devem a totes aquelles persones que estan esperant de nosaltres una reacció, perquè volen veure una esquerra conseqüent i eficaç, ensems moderna i amb ambició transformadora, però també ho devem a totes aquelles persones que potser ara mateix no esperen res de nosaltres, i que malgrat tot estan indignades amb un estat de coses certament injust, que nosaltres aspirem a subvertir per assolir un societat radicalment democràtica. A totes aquestes persones ens volem adreçar en aquest procés del qual n'ha de sortir un PSC en qui facin confiança els qui s'esforcen per ajudar a néixer una societat justa i lliure.

Catalunya, maig de 2011